Hadrián

PÁTEK
21. 6.
2019

OFICIÁLNÍ ZPRAVODAJ MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ

25. ročník festivalu – jak šel čas

Přijíždí Drábkův Revizor z Prahy

La Putyka slaví 10 let

KDO JE… DAVID KOŠŤÁK?

Divadlo D21 přiváží na festival Válku s mloky, pod kterou je David podepsán jako autor dramatizace i dramaturg.

čtěte na str. 3

UMĚNÍ MÁ BLÍZKO K ŠÍLENSTVÍ

Projekt !O! s pracovním názvem Family Therapy otevírá tvůrčí kuchyň, kde se vaří podle receptů Miřenky Čechové.

čtěte na str. 7

foto: Milan Hain

Eliška Finková
Divadlo DRAK
ředitelka

Vážení a milí diváci, festivaloví hosté, kolegové spolupořadatelé, a je tu zas – po roce, po pětadvacáté! Náš společný divadelní festival!
Měla jsem tu čest podílet se na jeho organizaci od samého začátku, 15 let pracovat ve skupině pod vedením jeho zakladatele Ladislava Zemana, posledních deset s kolegy v Divadle Drak. Čím je náš festival typický?
Myslím, že sdílenou radostí, která je patrná všude kolem nás, v divadlech, parcích, na ulicích.
Patronem našeho festivalu byl, a stále je, Václav Havel. Buďme si vědomi jeho odkazu a chraňme jej. A divadlo budiž jeho nejlepším poslem.

foto: Helena Herzánová

Barbora Hodonická
kontrapunkt
ředitelka

Milí diváci, ohlédneme-li se společně do minulosti, vidíme 20/25 ročníků, které naplňovaly červnový Hradec radostí. Radostí z divadla, ale také radostí ze života, která právě v oněch osmi dnech prostupuje každou cihlou městských hradeb. My, organizátoři, se Vám snažíme každoročně představovat tu nejzajímavější divadelní úrodu a vytvářet příjemný prostor pro setkávání s uměním i s přáteli. Slibujeme, že rozhodně nepolevíme s pocitem, že nás už nic nového nepotká nebo nepřekvapí. Naopak! Napínáme všechny naše síly, abychom pro Vás připravili nejméně dalších 20/25 takových festivalů.
Na zdraví festivalu! Na zdraví Vám! Na zdraví včerejšků, dnešků i zítřků!

foto: Patrik Borecký

Eva Mikulková
Klicperovo divadlo
ředitelka

Již po pětadvacáté celé naše krásné město ožije divadlem. Velice mě těší, že k nám těsně před vypuknutím divadelních prázdnin přijedou divadelníci z nejrůznějších koutů republiky a zahraniční hosté, aby zde předvedli to nejlepší. Je příjemné sledovat odezvu diváků na všechna představení. A o to příjemnější, pokud vidím úsměvy na tvářích, dojetí či jiné reakce, které signalizují, že je představení nějakým způsobem zasáhlo.
Hradecké publikum „svůj" festival miluje a věřím, že jeho pětadvacáté narozeniny si spolu s námi užije a že každý si najde to svoje.
Milí diváci, milí oslavenci, užijte si 25. ročník plnými doušky!

foto: Krutý krtek

Karel Kratochvíl
Hadrián
šéfredaktor

Milá čtenářko, vážený čtenáři! Dovol, abych s tebou sdílel své obavy a svou radost. Letošní festival má na programu víc než 200 produkcí, a to nepočítám doprovodný pogram. Strach mám především ze zodpovědnosti vybrat to nejzajímavější pro tebe, aby sis hezky početl/a.
Radost mám ovšem z faktu, že na to nejsem sám. Letos se budeš moci setkávát na těchto stránkách s texty publicistky Pavly Bergmannové, studentky VŠMÚ Mirky Košťálové, posluchačky DAMU Veroniky Švecové, dramaturga a pedagoga Petra KlariNa, studenta FFUK Lukáše Křížka a publicisty, básníka a čerstvého otce Dominika Melichara.
Přeji Vám příjemné čtení a nezapomeňte na křížovku o ceny!

foto: Electri Circus

Utéct před festivalovým ruchem? Vyzkoušejte hlavu pro jednoho

do pondělí 24. 6., vždy mezi 11.30–13.30 a 15.30–18.00 před Divadlem Drak

Bábkarka Mirjam Langemeijer a tvorca kinetického umenia Fred Abels sú zakladateľmi pouličného divadla Electric Circus z Amsterdamu. Headspace je reakciou na rozsiahle množstvo obrazoviek v každodennom živote a taktiež poukazuje na umelé zážitky, ktoré sa odohrávajú v online priestore a na sociálnych sieťach. Na dve minúty si divák navlečie obrovskú hlavu, ktorá mu umožní odrezať sa od okolitého sveta.

Prečo ste si vybrali divadlo ako prostriedok k umeleckému vyjadreniu?

Môžem v ňom vytvárať malé poetické scénky alebo myšlienky, ktoré sa ich dotýkajú. Niektoré sú také silné, že sa ku mne po určitom čase opäť vrátia. Snažím sa preložiť tieto ťažko identifikovateľné pocity a myšlienky do obrazu, ktorý je nielen pre mňa, ale aj pre ostatných, pochopiteľný.

Čo vás inšpiruje v tvorbe?

Viera, že vytvárame vlastný svet a že napĺňame naše životy príbehmi, ktoré si sami prezradíme.

Je nejaká rada, ktorú by ste chceli dať začínajúcim umelcom?

Vždy si užívajte to, čo robíte.

Miroslava Košťálová (celý rozhovor a video o hlavách najdete na festivalovém facebooku)

foto: Městská divadla pražská

Přijíždí Drábkův Revizor z Prahy

19.00 Klicperovo divadlo – hlavní scéna

David Drábek. Z úhoru planin olomouckých jednu z mála kvalitních kapitol činoherních vykutal, pak brázdy hradecké let několik obhospodařovával, aby pak kousek za Prahou se usídlil. A já s ním rokem každým pak rozhovor podstupuji. A vy jej následně pak čtete. Tudíž užívejte!

Jaké emoce startují letošní ročník festivalu?

Je hrozně zvláštní pocit zahajovat DER poprvé coby host. Ale je to i radost a oba si to s Pavlou Tomicovou hodláme užít. Neboť Klicperák zůstane naší „rodinou“ navždy.

Jak probíhal tvůj velkoměstský přerod?

V Praze bydlím někdy od roku 2003, do Hradce jsem osm let dojížděl kvůli práci v Klicperáku. Je mým dětským snem patřit do pražského kulturního ovzduší. Spolutvořit tamní klima, ve kterém by kdejaký senzibil pochytal kdejaké částečky od Kafky, Meyrinka, Seiferta – až po dnes neznámé štvance múz. Proto když přišla nabídka od Daniela Přibyla a Mi- chala Dočekala, zda bych se s nimi neucházel o Městská divadla pražská, radostně jsem souhlasil. Máme tři scény v samém srdci města – tisíc hladových sedadel každý večer. V Rokoku i ABC se cítím jako ryba ve vodě. Jako jsou kostely „promodlené“, jsou tyhle legendární scény „prodívané“. Skvělá tradice.

tip: s Davidem Drábkem se můžete potkat dnes i od 17.00 na Povídání v Podkroví Klicperova divadla

Liší se tvá tvůrčí existence v MDP od tvého fungování v Hradci? Jestli ano, tak čím?

Ulevilo se mi. A sice v tom, že pro MDP „jen“ píšu a režíruju; nemusím šéfovat. To je osvobozující.

Cítíš se býti mužem mimoměstským, jak se tvá láska k venkovu projevuje a čím život tvůj obohacuje? Snažíš se býti zodpovědným občanem?

Ano, bydlím v domku pár kroků od Berounky. Být venkovanem kousek od Prahy je pro mě, kluka z Týniště, ideální. Dobřichovice jsou navíc opravdu kouzelné a obyvatelé politicky moje krevní skupina – tady nemá rudohnědý mor ani Bureš ve volbách šanci. Snažím se účastnit i lokálních akcí našeho „Midsomeru“ – čtyřikrát po sobě jsem předsedal porotě v soutěži o nejkrásnější Moranu.

Obsazení Revizora až na pár výjimek připomíná výroční album bývalých spolužáků z různých škol. Jak se to odrazilo na zkušebním procesu?

Tak to je fakt dobrá připomínka – opravdu jsem si do obsazení Revizora mohl přizvat souputníky z minulých let. Z Hořících žiraf Juřica, Pacoláková, Dvořák. Z Minoru Leinweberová. Z Klicperáku Tomicka a Jirka Panzner. A další. To zkoušení bylo báječné.

Petr KlariN Klár (celý rozhovor najdete na FB festivalu)

Kdo je... David Košťák?

20.00 Divadelní stan, Válka s mloky

Pražský rodák, který má rád Medvídka Pú, vždy se snaží být upřímný sám k sobě a miluje žánry, v nichž slova nesou vícero významů. Pro divadlo a profesi dramaturga jej nadchla Doubravka Svobodová při středoškolské návštěvě Divadla Na zábradlí. Na festivalu se s jeho prací dramatika a dramaturga potkáte ve Válce s mloky **Divadla D21.**

David Košťák vystudoval teorii a kritiku na pražské DAMU a dnes se řadí mezi jedny z těch mladších, úspěšných a vlivných tvůrců, o čemž svědčí nejen jeho samotný profesní rozptyl, ale – a to především: místa, kde působil nebo s nimiž kmenově či opakovaně spolupracuje. Divadlo LETÍ, Divadlo Spektákl, Švandovo divadlo, Malé divadlo a Jihočeské divadlo, Divadlo Petra Bezruče a další.

V jeho žánrově pestré tvorbě je znát soustředění na aktuální témata, mezilidské vztahy a celospolečenské otázky, ale i osudy jednotlivců, kritiku konzumu a současné fenomény. Rukopisem mu je práce s poetickým a obrazivým jazykem, hravostí a humorem, přiměřeným patosem, citem. Ohledává jak vnitřní světy postav, tak i podobu světa dnešního.

foto: Švandovo divadlo

25 let festivalu

foto: archiv Klicperova divadla

1995

Festival Divadlo Evropských regionů zakládá v roce 1995 tehdejší ředitel Klicperova divadla Ladislav Zeman.

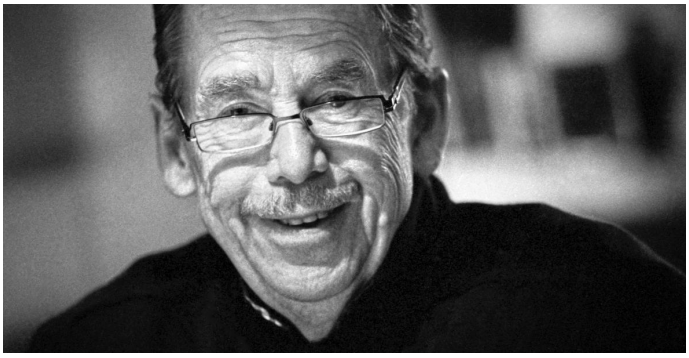

foto: Oldřich Škácha, Knihovna Václava Havla

V témže roce záštitu nad festivalem přebírá prezident Václav Havel a divákům posílá zdravici:

„Vážení kolegové, milí diváci, tím, že člověk na jedné straně zůstává sám sebou, živým, žijícím, myslícím a uvědoměle se chovajícím člověkem, ale zároveň na druhé straně na ohraničenou sváteční chvíli divadelního představení sám ze sebe vystupuje a programově se zříká své identity ve prospěch identity jiné, poukazuje ke skutečnému tajemství lidství a lidské identity, aktualizuje toto tajemství, ozvláštňuje je a nově otevírá. Raduje se z toho, že vidí hlouběji do sebe, do svých vnitřních možností a skrze ně do ‚bytí vůbec'.

Takto se ve všech divadlech na různých místech našeho malého kontinentu – přes všechny rozmanitosti povah a různých národních a kulturních tradic – společně každý večer ptáme: kdo jsme? – Přeji Vám, aby během Mezinárodního festivalu v Hradci Králové mezi vámi vznikla elektrizující atmosféra duchovního a pocitového srozumění hlediště s jevištěm, ono zvláštní magnetické pole, které vytváří již mnoho set let podivuhodnou a vzácnou pospolitost, vzrušující pocit vzájemného dorozumění, nové ‚bratrství', které je tím nejpádnějším potvrzením toho, že divadlo jednou pro vždy má smysl."

2000

Rodí se zpravodaj Hadrián. Podařilo se nám dohledat první číslo, které si celé můžete prolistovat na FB festivalu.

foto: archiv Klicperova divadla

V roce 2000 vzniká také Open Air Program. Podle jeho zakladatele Saši Gregara vznikl zcela prozaicky: „Ale určitě ‚programově' – na výzvu ředitele Klicperova divadla, Ladislava Zemana, který se inspiroval atmosférou avignonského festivalu.

Od prvního ročníku Divadla evropských regionů byl jeho součástí jakýsi doprovodný program, spíše ale vždycky šlo o jakousi improvizaci. Když končil 5. ročník DER, radovali jsme se s ředitelem Zemanem v jeho kanceláři, jak to bylo opět pěkné. A začali mudrovat o nějakých novotách pro ročník příští – já se vsadil, že do roka mu z Hradce udě-

Cirk La Putyka slaví 10 let, hraje o hluku a zvuku

16.00 a 20.00 Klicperovo divadlo – Studio Beseda

Během deseti let svého působení si uskupení okolo herce a performera Rostislava Nováka mladšího vydobylo věhlas nejen na české scéně, ale má na svém kontě i mnoho hostování v zahraničí, spoustu ocenění, účast na mezinárodních festivalech a úspěšné koprodukce s dalšími světoznámými umělci.

Od roku 2009, kdy proběhla premiéra inscenace La Putyka, která byla výsledkem projektu ArchaLab pražského divadla Archa a dala celému nově vzniklému souboru jeho jméno, se Cirku La Putyka daří propagovat v České republice mladý moderní žánr – nový cirkus. S touto inscenací čerstvě vzniklý soubor vyrazil na Festival Fringe ve skotském Edinburghu a odvezl si odtamtud nominaci na cenu Total Theatre. Další mezinárodní úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat a po deseti letech od svého založení se Cirk La Putyka může pochlubit účastí na divadelních akcí v Anglii, Francii, Austrálii, Kambodži, Japonsku nebo třeba i reprezentací České republiky na Světové výstavě v Šanghaji roku 2010.

Nejen akrobatická čísla

Cirk La Putyka je jedinečný svou odvážnou dramaturgií. Většina jejich projektů má své sdělení, téma nebo alespoň silné motivy. V jejich pojetí nového cirkusu se snoubí poctivé řemeslo (akrobacie, herectví, performance, klauniáda, moderní tanec, hudba, výrazná vizuální stránka i sport) se zprávou, kterou chtějí publiku předat. Témata jsou různorodá, intimní i společenská. Například bezmála pětihodinová inscenace Black Black Woods řeší rodinné vztahy, klade je do širokých až mýtických souvislostí, generační konflikt obrací ze všech stran s tajnosnubnou intenzitou, která diváka připoutá k sedadlu. Člověk je fascinován sebemenšími, mnoh-

– jak šel čas...

foto: osobní archiv Saši Gregara

lám ten pouliční ‚Avignon'... Tedy skromněji – že se pokusím doprovodný program nastolit jako systém: město nabízelo skvělé prostory podobné Avignonu, atria historických budov, uličky, zákoutí na Kavčím plácku... Na naši výzvu se přihlásilo asi dvacet souborů – pokládali jsme to za zázrak! A nakonec ta necelá dvacítka souborů zahrála během deseti dnů asi 40 představení. Technické vybavení bylo primitivní, pár praktikáblů místo jeviště, několik reflektorů pro noční vystoupení."

2003

Festival navštěvuje Annie Girardotová. Jiří P. Kříž tehdy napsal: „Hradec po ní šílí. Aspoň ji vidět, zahlédnout ji, být jí nablízku, získat autogram..."

foto: archiv Klicperova divadla

2009

Volné sdružení východočeských divadelníků předává řízení a produkci Open Air královéhradeckému sdružení Poco a poco animato.

2019

foto: Martin Sedláček, Klicperovo divadlo

Mezinárodní festival Divadlo evropských regionů letos slaví 25 let a Open Air Program jubilejní 20. ročník. Narozeninový týden plný divadelních, hudebních a doprovodných akcí bude hostit víc než 200 produkcí plus doprovodný program. K vidění bude činohra, alternativní, loutkové, pohybové divadlo, tanec, performance, pohádky, improvizace i nejrůznější doprovodné programy a hudební koncerty.

I letos své návštěvníky hostí tři hlavní organizátoři celé akce, a to Klicperovo divadlo, Divadlo Drak a Open Air Program (který pořádá kulturní neziskovka kontrapunkt). Každý z výše zmíněných představí bohatou nabídku představení a pestrý doprovodný program pro malé i velké – jak se ostatně dočtete i zde, v Hadriánovi.

2020?

Festival se podle všeho odehraje. Ale pod jakým názvem? Organizátoři si nechají poradit od Vás, diváků. Podrobnosti o možné změně jména festivalu do budoucna, včetně návodu, jak hlasovat, najdete na str. 7.

Karel Kratochvíl

---

dy vlastně i banálními, činnostmi a pohyby, ale stejně se nechává energií precizně budované atmosféry pohltit. Inscenace Roots se navrací ke kořenům cirkusového umění, ADHD se věnuje poruše pozornosti, Battacio zase funguje ve volném rámci poetiky šantánu, panoptik, kouzelnických výstupů i dalších zábav přelomu 19. a 20. století. U některých výstupů se tají dech, jindy dostává zabrat bránice.

Hudba ve středu zájmu

V nejnovější inscenaci *Isole* se souhrn divadelních, cirkusových a hudebních nápadů volně mísí, styl není jednotný a přelévá se z jednoho do druhého. Napříč inscenací zazní melodie nejrůznějších žánrů, stejně rozmanité je využití hudebních nástrojů i muzikálnosti aktérů nebo obyčejných předmětů. Hudba jakoby vyvěrala i z choreografie a pečlivých pohybů. Zvukový doprovod vzniká přímo na jevišti, aktéři s vrozeným smyslem pro rytmus propojují akrobacii a klauniádu s muzikou. I v takto rozverně rozehrané inscenaci se dostane na hlubší téma.

foto: Miloš Šálek, La Putyka

Odkazuje k němu nejen název Isole (italsky ostrov), který je volnou asociací na notoricky známý úryvek z básně Johna Donnea: „No man is an island". Skupina hudebníků/performerů v divadelně cirkusovém koncertu rozezvučí témata jako je lidská samota, izolovanost nebo strach z cizího.

Veronika Švecová

foto: Divadlo Exil

foto: Divadlo Jeseničky Josefa Tejkla

Kdybysmus a kolotoč podvodů

17.00 Městská hudební síň (Habaďůra)
22:15 Atrium Radnice (Lola běží o život)

Divadelní adaptace kultovního filmu Lola baží o život Divadla Exil s třeskutou komedií Michaela Cooneyho Habaďůra v podání Jesliček nemá zdánlivě nic společného. Tedy až na fakt, že dnes obě představení budete moci zhlédnout. Dvojrozhovor s jejich režiséry, Naďou Kubínovou (Lola běží o život) a Josefem J. Kopeckým (Habaďůra), však pochybovače možná překvapí…

Obě vaše inscenace de facto z různých stran pojednávají o lidských možnostech, o rozhodnutích, která mění budoucnost nejen hlavní postavy, ale v posledku i jejich okolí. Do jaké míry Lola a pan Swan reflektují současného člověka? Lze nalézt spojnice mezi jejich fikčním světem a naší realitou?
Naďa Kubínová: Reflektují současného člověka zcela zásadně. Už dlouho se snažím zodpovědět otázku, jestli je možné dát věcem jiný směr a něco změnit. A kdo to vlastně může ovlivnit? Existuje nějaká vnější síla, nebo si za naši budoucnost můžeme sami. Stále se musím ptát, co by se stalo, kdybych někam přišla o minutu déle nebo nastoupila do jiného autobusu. Pojmenovala jsem si to jako hru na „kdybysmus" a možná právě v Lole jsem se snažila najít odpověď.
Josef J. Kopecký: V případě pana Swana zcela určitě. Erik se dostane do tíživé situace, přijde o práci – a náhoda mu umožní se z krize vymotat. On sám věří, že je to pouze jednorázová věc. Ocitne se nicméně v kolotoči podvodů, ze kterého se jen těžko vystupuje. V každém případě je to ale situace, která je v naší přítomnosti reálná. V našem případě je vtipná, ovšem v reálu bychom se asi příliš nesmáli.

Lola běží o život příliš komedie není, naopak Habaďůra se nejeví jako filozofický thriller. Zkusíte nalézt ve vašich inscenacích právě ony protipóly? V Lole prvek komedie a v Habaďůře zase filozofické drama?
NK: Jelikož jsem Habaďůru neviděla, tak hledat protipóly v obou inscenacích moc nejde. Nicméně můžu aspoň říct, že úplně na začátku jsem si Lolu žánrově označila jako „pohádkově milostné akční drama s komediálními prvky a filozofickým podtextem". Sice to zní, jako když pejsek s kočičkou vaří dort, ale všechny prvky těchto žánrů tam jsou, i ty komediální, na rozdíl od filmu. Navíc jsem chtěla, aby se v inscenaci stupňovaly. To znamená, že s každým novým životem Loly a dalších postav, které potkává, je i jejich způsob vyprávění šťastnější a nabízí vtipné momenty. Tedy aspoň doufám.
JJK: Kdybyste chtěl společenské drama, řekl bych jednoduše, že je to hra o vztazích. O vztazích mezi ženou a mužem. O vztahu společnosti k homosexualitě. O vztahu společnosti (či jednotlivce) k úřadům atp. Nicméně vy chcete filozofický rozměr inscenace… No, řekněme, že filozofický rozměr Habaďůře dodává pohled na smrt, na úmrtí. Ale to skutečně chci nalézt možná víc, než tam opravdu je.

Obě inscenace se zároveň z různých úhlů pohledu zamýšlejí nad stavem společnosti. Předpokládám, že vám neunikají aktuální pohyby v té české. Promítají se tyto reálie a kontexty do vašich inscenací?
NK: Já v to doufám. Ale ne ve smyslu, že bych chtěla moralizovat a upozorňovat na špatné chování člověka ve společnosti. Mám to obráceně. Mám totiž pocit, že existuje jakási vzájemná souvislost mezi tím, co je v nás, a tím, co do svého života přitahujeme. Stane-li se nám třeba něco špatného, třeba potkáme nějakého konfliktního a špatného člověka a reagujeme na něj negativně, tak se další negativní reakce automaticky násobí a pořád se točíme na kolotoči špatných událostí a nešťastných situací. Rozhodnu-li se ale tak, že budu reagovat pozitivně a s dobrým úmyslem, můžu teprve potom svůj život změnit k lepšímu.
JJK: Aktualizace je v představení pouze jedna jediná. A tu divák nemůže přeslechnout. Jinak jsme ale inscenaci nestavěli jako zrcadlo. Obsahově jsme ctili autora – a tak hrajeme prostě Cooneyho. Naše divadlo má na repertoáru ovšem mnoho jiných inscenací, které naši současnost reflektují, z mých posledních režií v Jesličkách například Schwabovu Pornogeografii.

Lola asi není divadelně nejjednodušší látka ke zpracování. Vzpomněla byste na ty největší zapeklitosti při přípravách?
NK: Tak to by byl asi dlouhý seznam. Na začátku jsem si myslela, že to mám všechno vymyšlené do detailů a víceméně připravené. Nakonec bylo všechno jinak. Cítila jsem se někdy jako Lola a chtěla jsem další a další šanci. Scénář jsem psala skoro rok a bylo například těžké dodržet logickou časovou souslednost. Ještě týden před premiérou mě některé věci, které jsem si tam vymyslela, zaskočily. Tři herci mi navíc odřekli spolupráci, někteří dva měsíce před premiérou. Ale práce to byla ve finále úžasná, hlavně ta parta, která se tam sešla, mě dokonale podržela. A za to jí děkuju.

Dominik Melichar (celý rozhovor najdete na FB festivalu)

Performance !O! je výstupem laboratoře

19.30 Studio Divadla Drak

Koncept performance na pomezí divadla a přednášky vytvořila Miřenka Čechová, která se podílela i na režii. Ale čeho vlastně? **V anotaci je inscenace charakterizována jako „taneční architektura mezi skutečností a snem ohledávající téma šílenství a psychické nemoci z perspektivy umění jako diagnózy“. V čem, případně proč, vás přitahovalo právě téma psychických nemocí?**

Zjednodušeně řečeno má umění blízko k šílenství právě ponorem do temných a zdánlivě iracionálních zákoutí lidské duše, nastoluje jinou perspektivu vnímání a rozumění světu. Navíc vše, co vybočuje z normativity, uniformity a umělohmotné bezbolestnosti, nás v umění přitahuje, takže s trochou nadsázky se dá říct, že určitý druh šílenství je vlastně podmínkou kreativity.

Jak jste hledali vhodné tvary, podoby pro zpodobnění těchto stavů?

Performeři pracovali velmi silně autorským přístupem. Díky této rok a půl dlouhé přípravě se všem podařilo ztvárnit plnokrevné, autentické charaktery, které v sobě propojily jak určitá vědecká fakta, tak ale i ohromnou psychologickou barevnost, prožitou historii, fyzickou transformaci, emoční hloubku a intimní, osobní vklad. To, co diváci v představení vidí je jen špička ledovce, pod každým z charakterů jsou hodiny a hodiny studií, cvičení, textů, improvizací a zážitků, jimiž si performeři prošli.

foto: Tante Horse

Inscenaci jste spolurežírovala s Dominikou Špalkovou. Měli jste nějak rozdělené role při její přípravě? Jak vaše spolupráce probíhala?

Naše spolupráce probíhala výborně, každá jsme do procesu přinášela to, co je nám vlastní. A proto jsme se rozhodli v ní pokračovat, tentokrát ve zcela odlišném projektu přímo pro Divadlo Drak. Na září připravujeme „dramatizaci“ obrázkové knihy Petra Síse Zeď aneb Jak jsem vyrůstal za železnou oponou.

Pavla Bergmannová (celou verzi rozhovoru najdete na FB festivalu)

BOX PŘÁNÍ

Jaký je nejlepší dárek pro oslavence? Nové jméno! Pátráme po myšlenkových mapách, burcujeme vaše kreativní buňky. Zkuste s námi vymyslet **nový název** pro váš nejoblíbenější festival, na kterém se právě nacházíte – box přání unese téměř vše. A kdo ví, třeba se váš návrh objeví i příští rok na plakátu – a to je teprve odměna! Tak zapojte svoje čepice a vházejte to nejkreativnější, co dokážete v tomhle počasí vypotit (pevně doufáme, že to nebude prostě jen „divadelňák“).

Do boxu přání vítáme i jiná přání a podněty k festivalu, tak nečekejte na padající hvězdu nebo kominíka a vypište své nejtajnější touhy nebo popřejte festivalu málo deště prostřednictvím velkých dárků, jehož obsahem jste vy sami. Dorazte na infopoint, nadechněte se, zavřete oči a vypište to ze sebe. Třeba se to splní. Loterie, kde vyhrává každý svou vypsanou naději.

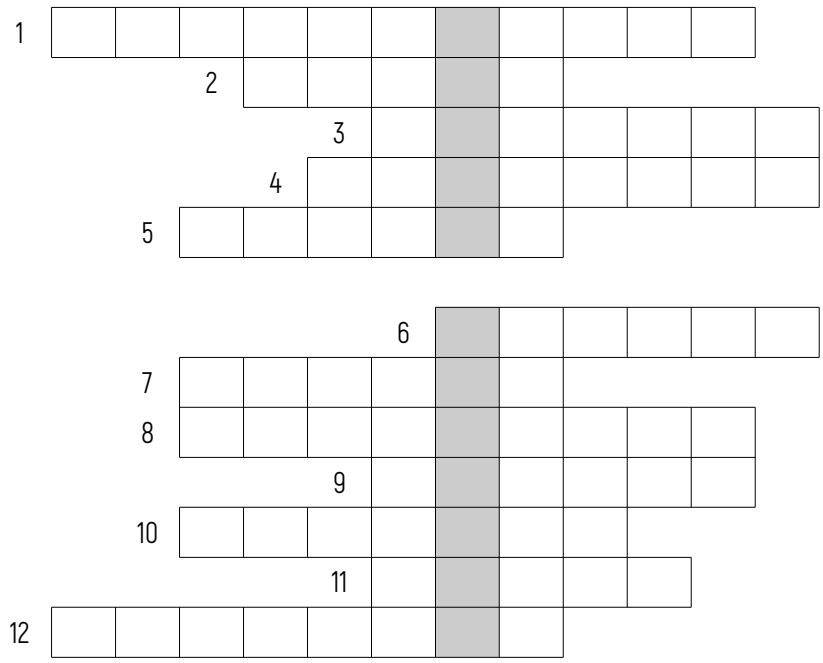
Barbora Hodonická

Křížovka o festivalové balíčky a vstupenky na vybraná představení

V tajence najdete název inscenace, se kterou na festival přijíždí studenti DAMU. Tajenky posílejte v SMS spolu se svým jménem, a to do 21. 6. 2019 do 23.30 na telefonní číslo 777 177 508.

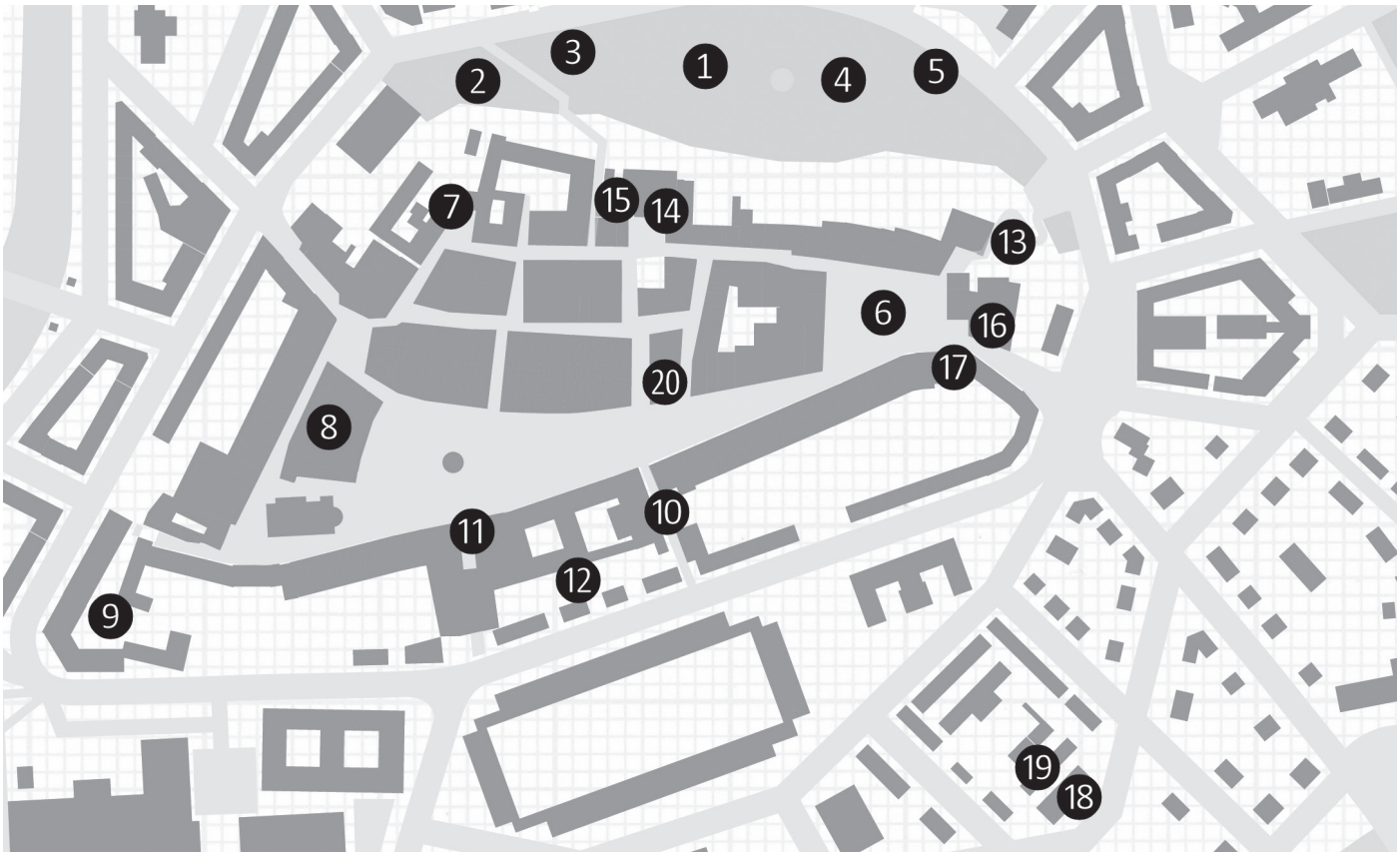
1. autor Romea a Julie
2. otrávaný kávou od žida
3. kdo má vždy pravdu
4. divadlo Josefa Tejkla
5. jevištní dekorace

6. divadelní příčesek
7. první Klicperovo jméno
8. herec vám na „Zlom vaz“ nepoděkuje, protože je…
9. stan před Divadlem Drak
10. loutkářova pomůcka při vedení marionety
11. otáčivá část jeviště/hlediště
12. citát z Havlovy Audience: „To jsou ale …, pane Vaněk!“

Program festivalu – pátek 21. 6.

09:00 Faust | 75‘ | Divadlo DRAK |Divadlo DRAK – Šapitó 18
11:00 Headspace (*čti na straně 2*) | 150‘ | Electric Circus, Amsterdam (NL) | Divadlo DRAK – Plenér 18
15:00 Golem | 45‘ | Studio Damúza, Praha | Lodivadlo-Q10 13
15:30 O Červené Karkulce | 35‘ | Loutkové divadlo Kozlík, Hradec Králové | Klicperovo divadlo – Letní scéna 15
15:30 Headspace (*čti na straně 2*) | 150‘ | Electric Circus, Amsterdam (NL) | Divadlo DRAK – Plenér 18
16:00 O Kváskovi | 40‘ | Divadlo D21, Praha | Divadelní stan 2
16:00 Isole (*čti na straně 4*) | 65‘ | Cirk La Putyka, Praha | Klicperovo divadlo – Studio Beseda 16
16:00 Bludy (koncert) | 50‘ | Pivovarské náměstí 9
17:00 Habaďůra (*čti na straně 6*) | 120‘ | Divadlo Jesličky Josefa Tejkla, Hradec Králové | Městská hudební síň 7
17:00 Výtvarný workshop – loutka do rodinného divadla | 90‘ | Kosmo Nauty, Praha | Žižkovy sady 1
17:00 Povídání v Podkroví – David Drábek | 60‘ | Klicperovo divadlo – Podkroví 14
17:15 Red Nose (koncert) | 50‘ | Pivovarské náměstí 9
18:00 Rekviem za hradecké studenty | 45‘ | Nothing Is a Problem Here, otevřená kočovná platforma | Atrium Radnice 8
18:00 Švédované filmy | 60‘ | UMSKUP, Cheb | Šapitó Žižka 3
18:00 Faust | 75‘ | Divadlo DRAK, Hradec Králové | Divadlo DRAK – Šapitó 18
18:00 Golden Sixties (koncert) | 60‘ | Lodivadlo-Q10 13
18:30 Moment (koncert) | 60‘ | Pivovarské náměstí 9
19:00 Koťátko zkázy | 20‘ | Koťátko zkázy, Praha | Malé náměstí 6
19:00 Revizor (*čti na straně 3*) | 145‘ | Městská divadla pražská, Praha | Klicperovo divadlo – Hlavní scéna 14
19:30 Tantehorse !O! (*čti na straně 7*) | 55‘ | Tantehorse, Praha | Divadlo DRAK – Studio 19
20:00 Válka s mloky (*čti na straně 3*) | 75‘ | Divadlo D21, Praha | Divadelní stan 2
20:00 Isole (*čti na straně 4*) | 65‘ | Cirk La Putyka, Praha | Klicperovo divadlo – Studio Beseda 16
20:00 Vyhoukaná sowa (koncert) | 60‘ | Pivovarské náměstí 9
20:30 Bull | 55,‘ | Divadlo 6-16, Praha | Lodivadlo-Q10 13
20:30 Kdyby se ztratili... | 20‘ | Mízou do dřeva, Hradec Králové | Městská hudební síň 7
21:00 The Atavists (koncert) | 50‘ | Hudební stan 4
21:00 Školní výlet | 20‘ | Václav Bartoš, Hradec Králové | Jižní terasy 12
21:00 Orchestr posledního dne (koncert) | 60‘ | Divadlo DRAK – Šapitó 18
21:30 Cémuršámur (koncert) | 50‘ | Pivovarské náměstí 9
21:30 Volná zábava | 240‘ | UMSKUP, Cheb | Šapitó Žižka 3
21:35 Mastix (koncert) | 120‘ | Klicperovo divadlo – Letní scéna 15
22:15 Lola běží o život (*čti na straně 6*) | 90‘ | Divadlo Exil, Pardubice | Atrium Radnice 8
22:15 Nuda v Brně | 63‘ | Bio Central | Městská hudební síň 7
22:30 Skaichen | 60‘ | DJ set | Hudební stan 4
22:30 Hard Sell | 60‘ | Divadlo 6-16, Praha | Lodivadlo-Q10 13
00:00 Hnát the DJ | 60‘ | DJ set | Hudební stan 4
00:00 Open Party | 120‘ | Lodivadlo | Lodivadlo-Q10 13
01:00 Segment | 60‘ | DJ set | Hudební stan 4

HRADEC KRÁLOVÉ
KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ
MINISTERSTVO KULTURY
Státní fond kultury ČR
NADACE ČEZ
Klicperovo divadlo Hradec Králové
DRAK
kontrapunkt